

selvfølgelig ikke i mindste Maade maa sættes i Forbindelse med Justitsministerens Ret til at bortakkordere Arbejdet til hvem som helst. Denne Ret er ubestridelig. Men Underudvalget har altsaa dog ment, at det var ønskeligt, om den paagældende Egns Haandværkere fik Vederlag for det Tidstab osv., som de have haft ved paa Overværgeraadets Foranledning at indgive Tilbud paa Opførelsen af Bygningerne. Dette Ønske er ene og alene dikteret af Hensyn til det, jeg begyndte med at nævne og ogsaa skal slutte med, ligesom det er fremhævet af det ærede Medlem, der talte lige før mig, at man paa den paagældende Egn maa tage saa gunstigt som muligt mod den paagældende Anstalt, noget, der ogsaa bedre kan tænkes at blive Tilfældet, naar et saadant efter vor Opfattelse berettiget Ønske fra den paagældende Egns Haandværkere bliver imødekommet. Dette maa dog sammenholdes med, at Overværgeraadet har anmodet dem om at indgive Tilbudet, hvilket har dikteret det i Beretningen anførte og her stærkt understregede Ønske, men det maa selvfølgelig ikke sættes i Forbindelse med Justitsministerens Ret til at bortakkordere Arbejdet til hvem som helst; den er uomtvistelig.

Ordføreren (P. T. Nielsen): Jeg vil kun gøre den korte Bemærkning til Stadfæstelse af, hvad det ærede Medlem nu sagde, at Finansudvalget ikke har haft Lejlighed til at tage Stilling til det Spørgsmaal, her er rejst, om Erstatning til den paagældende Egns Haandværkere i Anledning af Spørgsmaalet „Braaskovgaard“. Finansudvalget har ganske paa samme Maade som Tingets øvrige Medlemmer modtaget Underudvalgets Beretning, men har ikke haft Lejlighed til senere at drøfte de paagældende Forhold eller tage Stilling til dem. Jeg finder — det er mit personlige Synspunkt, idet jeg ikke her kan udtale noget paa Finansudvalgets Vegne —, at den højtærede Minister maa være fuldt berettiget til at stille det ny Aktieselskab „Phønix“ i Udsigt, at der bliver foretaget nogle Lempelser med Hensyn til Bødestemmelserne. Som hele Forholdet foreligger, synes jeg, at den højtærede Justitsminister maa være berettiget dertil, og jeg har den Tro, at han neppe hos Flertallet i Finansudvalget vil møde nogen Vanskelighed i saa Henseende. Paa den anden Side har jeg den personlige Opfattelse, at der bør ydes disse Haandværkere en Erstatning, og jeg vil ogsaa bede den højt-

ærede Justitsminister om at tage et velvilligt Hensyn til dem. Selvfølgelig har den højtærede Justitsminister ingen Forpligtelse i saa Henseende, men som hele Sagen foreligger, tror jeg, det vil være rigtigt at yde et Vederlag til disse Haandværkere.

Krabbe: Indtil min ærede Kollega i Underudvalget eller i Delegationen af Finansudvalget kom til Slutningen af sin Tale, har jeg været fuldt ud enig med ham. Ligesom jeg har glædet mig ved, at vi have forfattet og underskrevet Beretningen sammen, saaledes have de Udtalelser, det ærede Medlem har fremsat, været saadanne, at jeg har glædet mig ved at høre ham fremsætte dem, indtil hans sidste Udtalelse. Men deroverfor skal jeg straks tillade mig at gøre en afvigende Mening gældende, nemlig denne: Han siger, at naar vi gøre en Henstilling om, at der maa blive tilstaaet Egnens Haandværkere en Erstatning, er dette uden noget som helst Hensyn til den Maade, hvorpaa den højtærede Minister har benyttet sin Frihed til at give Arbejdet bort i Entreprise. Dette er ikke Tilfældet for mit Vedkommende, tværtimod, naar jeg har deltaget i denne Henstilling og troet dermed at være i Overensstemmelse med min Kollega, har det været væsentlig af Hensyn til den Maade, hvorpaa Ministeren har benyttet den Frihed, som ved Forhandlingen i Tinget er given. Den højtærede Minister er ganske vist derved bleven fritaget for at give Sagen i Licitation, men ikke bleven fritaget for at tage de Hensyn, som ved Forhandlinger i Tinget og med Ministrene ere blevne fæstnede gennem en langvarig Praksis, nemlig at man ønsker, at naar saadanne offentlige Arbejder udbydes, de da fortrinsvis udbydes til de lokale Haandværkere og Forretningsmænd; man ønsker ikke, at disse begunstiges, men man ønsker absolut — og det er gældende Ret, forstaaet mellem os —, at de ikke blive tilsidesatte, og de ere i dette Tilfælde blevne tilsidesatte. Det har været en stærk Bevæggrund for mig, og naar det ærede Medlem fremhævede det modsatte, anser jeg mig forpligtet til straks at sige, at i den Henseende beklager jeg, at der er en Afvigelse, den første Afvigelse i denne Sags Fremstilling mellem det ærede Medlem og mig.

Justitsministeren (Alberti): Saa kan jeg ikke forstaa, at det ærede Medlem ikke, da Tid var, nemlig ved anden Behandling af Finansloven i Fjor, hævdede det Stand-